

Lorenz Bodock

**Rector Universitatis Rostochiensis Laurentius Bodock, Ph. I.U.D. ... Ad Funus ...
Matronae Catharinae Ohmbken/ Quod Vir ... Dn. Friedericus Klatten/ U.I.D. ...
denatae Gener moestissimus Hodierna ... decenter parabit. Omnes Universitatis
huius Cives ac Fautores ... invitat**

Rostochii: Kilius, 1641 [i.e. 1661]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn776204742>

Druck Freier Zugang

B o d o c k, L.,
in
C. O h m b k e,
u x o r. C. S i t h m a n.
R o s t. 1 6 6 1.

28

UNIVERSITÄTIS ROSTOCHENSIS
LAURENTIUS BODOCK,

P. J. U. D. Consiliarius Mecklenburgi

et Academiæ Collegii Publici Rostochensis

AD FUNUS

FRATRI SUO

CATHARINÆ

WIDUEN

QUOD

FRATRI SUO

FRATRI SUO

FRATRI SUO

FRATRI SUO

FRATRI SUO

FRATRI SUO

FRATRI SUO

FRATRI SUO

FRATRI SUO

FRATRI SUO

FRATRI SUO

FRATRI SUO

FRATRI SUO

FRATRI SUO

90.

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
LAURENTIUS BODOCK,
Ph. J. U. D. Consiliarius Mecklenburgi-
cus. Academ. Orator, Colleg. Philos. Senior.
& p. t. DECANUS.

AD FUNUS
Pientissima, Probissima, atq; laudatissima
MATRONÆ

CATHARINÆ
Symphen/

Quod

AR Excellentissimus, Amplissimus, Consultissimus
DN. FRIEDERICUS Klatten / U. J. D.
Cellissimæ Principis Ducisq; Mecklenburgicæ
DN. Mariæ CATHARINÆ Consi-
liarius intimus, piissimæq; denatæ Gener
mæstissimus

HODIERNA HORA PRIMA

Solenniter atq; decenter parabit.

Omnes Universitatis hujus Cives ac
Fautores, peramanter & officiosè invitat.

❧ (v) ❧

ROSTOCHII,
Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typ. Anno Christi M. DCXLI.

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS.
LAURENTIUS BODOCK, Ph. U. J. D.

S. P. D.

Nūnica instant mortis fata mortaliū generi, quæ nec effugere nec evitare licet,

*Parcæ mortalibus instant
Millenæ, quas nemo hominum,
vitet fugiat vè.*

Hæc, quod nulla unquam diligentia, nulla solertia declinare valeat, in se ipsò, inter innumera Exempla, FRIDERICUS II. Imperator, expertus fuit; qui cum FLORENTIAM nunquam ingrederetur, cum ipsi, in castro quodam *Florentino*, moriendum esse prædictum fuisset; venit tandem, nè unicam mortis concipiens cogitationem, in quandam APULIÆ Arcem, quæ Florentina nuncupabatur; ibiquè morbo correptus lethali, eò ipsò diè, quò antehac Coronâ Imperiali fuerat redimitus, scilicet XXVI Decembris, mortalitatem communem deposuit. Et quid mirum? Cum rata & fixa sint fata hæc; magnâ & æternâ ducantur necessitate; stent dura ac inexorabilia, quæ accusare quidem diutius possumus, mutare non possumus. Nàm ut cùm CATONE, ævum prolixius jam percurrente loquar, Omne humanum genus quodq; est

est quoque erit, ad certissimam condemnatur mor-
tem. Et ut BOETIUS II. de Consolat. Philosoph.

Involuit humile pariter & celsum caput

Aequatque summis infima.

Optimis ac pessimis fata hæc æquæ eveniunt, deter-
rimis ac præstantissimis communia sunt. *Mors quip-
pè* (ut olim LYSIAS Orat. XXXI.) *nequæ improbos
despicit, nequæ bonos admiratur. Inevitabilis sanè,
cujus æqualem portionem probi ac improbi forti-
untur.* Quid jam de pueris, juvenibus, ac senibus dica-
mus? Annè illi de majori facti clementiâ sibi potiori
jure gratulari poterunt? Minime verò. Etenim cur-
runt ad mortem quaternis pedibus *pueri Juvenes
bini; Senes ternis.* Quos felices exinde dixerim,
quod per periculosos vitæ humanæ gradus, ad subli-
me salutis æternæ fastigium ascendere eis contige-
rit; quod superatò hoc turbulentissimò mundana-
rum pelagò ærurnarum (postquam benè vivendo,
maturiorem saltem, si non planè decrepitam æta-
tem, annosq; numerosiores transierunt) tandem
felice vitæ hujus calamitosæ ac brevis fabulam fi-
nire, ipsis met concessū fuerit. Ue verò nos ad hanc
Egregiam ac præstantissimam conferamus Matro-
nam, cui decentes hodiè ituri sumus Exequias. Quis
illam é numerò probissimarum, maturiori q; deco-
ratarum ætate Mulierum fuisse negabit? quæ vel ob
ipsam genuinam integritatem, si absconditus ille fa-

torum ordo, humani pectoris responderet desiderio, & cum mortalium semper conspiraret votis, ad longè prolixiorē ætatem, vitam suam protendere, uti omnium fœminearum virtutum Exemplar debuisset, & quæ, quamvis jam crudam superarit senectam, à quâ senes ὠμολέγοντας *Galenus* appellat, & ad eam jam devenerit, quæ circa vel post LX. annum obtingit, ac à quâ senes γέροντας idem nuncupat, ita ut matura è cætu viventium excessisse dici non possit; quæ inquam, ob insignes animi dotes, quibus, cæteris præcellebat Fœminis, digna fuisset, ut ad decrepitum quoquē vitæ spatium, imò ad longissimum humanæ conditionis terminum, à quò senes idem *Galenus* περιπελὺς nominavit, pertigisset; quam nunc quasi sibi immaturè defunctam, afflictissimi liberi, Generi, Affines, & Amici, tam anxie desiderant. Sed quid verbis ulterioribus opus est?

*Non semper ambulant eandem semitam
Dei voluntas stabilis, atq; arbitrium
Mortale*

Et sic præter omnium amicorum voluntatem, hæc probatissimæ Virtutis honestæque ætatis fœmina, subtrahi rebus mortalium debuit, suoquē demonstrare Exemplo, quod ut Seneca meminit, *Non excensu, à Supremo illò iudice citemur.* Cujus cum deplorandum reparare obitum non valeamus, Vitam saltem illius, & laudes non ceruffatas dabimus, antequam

requam ad sepeliendas decentissimas ejus Exuvias
amicè invitemus. Veneranda itaque ac pientissi-
ma Matrona hæc, DN. CATHARINA Shmbfe/
Anno reparatæ Salutis 1595. ipsò DEL paræ Virginis
diè natali, diè scilicet 8. Septembris, circa octavam
Vespertinam, WISMARIÆ, Urbe Mecklenbur-
gicarum celebri, in hancce caducam prodiit vitam.
Patre nimirum, DN. JOACHIMO Shmbfe/ Viro
sanè Strenuò ac Fortissimo, qui adversus Turcas, ca-
pitales ac sempiternos, CHRISTI Jesu, ejusq; cultorū
hostes, cum immortalis nominis gloriâ, paucis pal-
mam suæ generositatis animiq; magnitudinis con-
cedens, præclara stipendia meruit; postmodum au-
tem, ob insignem Matheleos atq; Geometriæ (quâ
excellerat) scientiam, ad dividendum, in duas (Sve-
rinensem nempe ac Gultroviensem) lineas, Duca-
tum Mecklenburgicum, ipsiusque fines, quoad
utramque partem, accuratissimè distinguendos,
non absque magnâ sui existimatione, à Supremò
totam tunc Provinciam Regentium Magistratu ad-
hibitus, per plurimorum tandem annorum decur-
sum, Præfecti Stavenhagensium prudentissimi ac
solertissimi munere fuit defunctus. Matre autè ELI-
SABETHIA Sevenour. Omnium Virutum Exem-
plari, & matronâ ex stirpe domoq; LEVENOVIO-
RUM magni sanè nominis prognatâ. Avus pater-
nus ipsi fuit DN. DANIEL Shmbfe/ Consul apud
Lubitzenenses in Megapoli prudentissimus, Virque re-

verâ Spectatissimus atquē integerrimus. Avia pa-
 terna CATHARINA Schröders / matrona omni
 planè virtute, quæ in muliebri pulchrè resplendet
 sexu, ornatissima. Avus ipsi erat maternus DN.
 JOACHIMUS Sevenou. Civis Wisuariensium, vir-
 tutis graciâ admodum venerandus. Avia materna
 DOROTHEA Hornefferin / quæ suam vetustæ illi
 ac nobilissimæ HORNEFERORUM Prosapiæ de-
 buit originem. Proavum paternum habuit DN.
 JOANNEM Ohmbke / Virum genuinâ bo-
 nitate, & non vulgari eruditione præditum.
 Proaviam paternam CHATHARINAM Hoyerß/
 foeminam vitæ ac morû elegantia celebratissimam.
 Proavum maternum agnovit, Dn MARCUM
 Zambfen / Virum, Wisuariæ, in Ordine Senatoriô
 non postremum, singularique morum cultiorum
 præstantiâ florentem. Proaviam maternam JU-
 DITHAM Eggebrecht / unde quaque integris & in-
 contaminatis moribus mulierem Hisce radicibus
 nobilissimis, tum Wisuariæ, tum in Megapoli, antè
 plurimos pullulantibus annos, præclarisq; fragran-
 tib; factis, piè defuncta, adscripsit primordia ortus
 sui; felicissima & gloriosa vel ex indè jurè censenda;
 nisi nunc generis splendorem, propriis virtutibus
 illustriorem reddere maluisset. Quæ, mox per lava-
 crû regenerationis, in Spiritu Sanctissimo renata, &
 corpori CHRISTI JESU, quod est Ecclesia inserta,
 pauloq; adultior facta, ad eam pietatem, ad eam scri-
 bendi

bendi legendique notitiam; præceptorum diligentiâ, & ad eam rei Familiaris peritiâ, dulcissimorum parentum educatione atque instructione provecta fuit, ut brevi, variis virtutibus, ad Oeconomiam & matrimonialem honestatem pertinentibus, insigniter eluxerit, & omnibus fermè semet commendabilem reddiderit. Dici exprimi què non potest, quantoperè hæc piè denata, ab illis, in ipsâ etiam teneriori ætate, differebat fœminis; quæ exterius membrorum decus & nativam speciem collutulare solent, interioribus animi navis: Numinis quippè Divini assiduus cultus; erga parentes reverentia; ergâ pares modestia: Erga inferiores comitas; illibata pudicitia custodia; jure temperantiæ Studium; oculi ac defidia fuga, hæc fuere, & id genus aliæ virtutes; quarum possessione, etiam num juvenula, suprâ aliàs Virgines ac fœminas eminuit. Itaque tam honesto natalium splendore, tantis naturæ privilegijs, tanto animi cultu insignem & præstantem Nympham, Cœlū, vel satius Cœli terræque Arbiter reservarat simili Viro, fidelissimo què thori conjugalis Consorti; Nempe Dn. CHRISTIANO Sitchman / Hypothecario in Bieschen Dorffs / Viro fanè Nobilissimo ac Strenuo; cum quò fortunatas, decimo octavo ætatis annò, Wismaria, die 15. Octobris, A. D. 1614. auspicato omnine, solenni què parentum ac amicorum prolubio celebravit Nuptias, illiquè, nè scilicet, præclari hujus conjugum paris,

ris, thorus sterilis aut infœcundus foret, trinam, ac
selectissimam prolem edidit; ELISABETHAM vi-
delicet, Viro postmodum Excellentissimo Amplissi-
mo, Consultissimo, Dn. FRIDERICO Stetté U. J. D.
& Celsissimæ Ducis Mecklenburgicæ Dn. MARIAE
CATHARINÆ Consiliario intimo, Amico nostro
honoratissimo, hodieque feliciter superstiti, in ma-
trimonium elocatam. Deindè unicum filium JO-
ACHIMUM Sitchmann/ Equitum Magistrum, &
in großen Voigtsbagen/ Hæreditarium, Virum Nobi-
lissimum, & ad ipsam â naturâ virtutem conforma-
tum. Deniquè secundam filiam CATHARINAM,
Viro Nobilissimo, Strenuo ac fortissimo, Dn. CA-
SPARO Bornemann/ S. R. Majestatis Sveciæ Colo-
nello, Equitumque Præfecto nuptum datâ; sed quæ
jam proh dolor/ nuperrimi belli Polonici ac Svecici
tempore, non absq; ingenti mariti sui amantissimi,
amicorumque aliorum luctu, mortalitatem â se ab-
dicavit. Tam verò svavis semper, inter probum hoc
par, consuetudo fuit, quam inter conjuges unquam
esse potest. Sed ut nullum est homini perpetuum in
virâ bonum, ita jucundissima illa animorum & cor-
porum copula, non permansit diu integra; elapsis
enim decē annis, Anno 1624, die 24. Apr. clausit dies
suos, beato ac præmaturo discessu, Vir ille lauda-
tissimus Dn. CHRISTIANUS Sitchmann/ & ex-
optatissimam suam Conjugem, cum tribus & tunc
impueribus liberis viduam afflictissimam reli-
quit

quit. Quæ licet illam fidem, illum amorem, semel marito dilectissimo consecratum, sepulchro ipsi inferre voluerit; at tamen, urgentibus calamitosissimis illis, nec solius Mecklenburgi, sed totius Germaniæ temporibus, & accedente DEI, ad cuius nutum vivere nos decet, voluntate, A. D. 1633 die 5. Novembr. secunda nuptialia capeßere vota, sibiq̃ue coniugiõ, cum consensu utriusq̃ue partis agnatorum ac cognatorum associare, DN. LEONHARDUM JOANNEM *Xasow* / *men* Celsissimi Principis atq̃; Gloriosissimi, DN. ADOLPHI FRIDERICI, per multos annos Præfectum Neo Bucoviensem, Virum ipsâ probitate meliorem, ac literatorum semper amantissimum. Ex quo unicum saltem filium BALTHASARUM WILHELMUM *Xasow* / non postremæ spei, atq̃; indolis juvenem peperit; qui absolutâ, non ita pridem quinquenniali peregrinatione, salvus ac incolumis domum reversus, sanctè denatæ genitricis Manib⁹, supremum filialis observantiæ officium præfens, neq̃ue absq̃ue ingenti animi dolore exhibebit. Importunus sim, si proluxiori stylo adumbrare allaborem, intimam quoq̃; illam animorum, & in hoc secundo conjugio, per Viginti fermè annos concordiam, illamq̃ue fidem conjugalem, quâ se honestissimum hoc quoq̃ue par fuit complexum; donec scilicet; A. D. 1655. prædictus DN. LEONHARDUS JOANNES *Xasow* / rebus mortalium exemptus, & de latere conjugis suæ charissimæ, *animæ dimidium suæ, abusus fuisset*. Quò orbata, & non mediocribus antehac confecta curis animiq̃; molestiis, ærumnosæ rei familiaris administrationi valedicens, & ad interiorem cordis tranquillitatem, Vitæq̃; quietem aspirans, WISMARIAM, semet contulit. Dum verò ætas, non exiguo labore ac sollicitudine fracta, magnum sumeret incrementum, à suo dilectissimò Genero DN. FRIDERICO *Clatt* / nuper cum debito honore nominato, A. D. præterito, 1660. die 2. Aprilis, Wismariâ reducta, filiaq̃ue suæ, Nepoti, ac neptibus restituta fuit, ut, quorum

):(rum

rum operâ auxilioq; in suâ virium imbecillitate, aliisque negotiis uteretur, in promptu haberet. Ex omni autem illo Virtutum censu, quibus Matrona hæc suspicienda fuit, prima laus debetur pietati & religioso Divini Numinis cultui: Nam Deum precari ac venerari assiduô; dum adhuc meliori frueretur valetudine, sacrum codicem diurnâ nocturnaq; manu versare; Aedes sacras visitare, Verbumq; Divinum magno pectoris ardore & prolubio audire; Sacramenta salutaria, cum summâ animi devotione sumere, hæc erant matronæ hujus Optimæ artes, hæc professio. Quæ dum jam non modicam virium contraheret infirmitatem, nec amplius domo tam facilè egredi valeret, advocari ad se, proprium Confessarium curans, coram ipso peccata sua, cum vehementi animi dolore sæpius confiteri, atquæ ab ipso, pretiosissimo Corporis & Sanguinis CHRISTI JESU pabulo, refici solebat. Jam autem per anni quadrantem, cum gravicolluctata morbo, bis, & vix elapsis ante obitum diebus quatuordecem, præviâ seriâ noxarum suarum agnitione, cœlesti illo ac Sacrosancto Viatico, à Viro plurimum Reverendo atque Clarissimo, Dn. JOACHIMO LINDEMANNO, Sanctæ Aedis Petrinæ Archidiacono vigilantissimo instructa fuit. Quâ verò infirmitate, pæclara hæc Matrona Mundo valedicere coacta fuerit? Vir Excellentissimus & Experientissimus Dn. JOANNES BACKMEISTER Med. D. & Profes. Collega & Amicus noster colendissimus, hisce verbis, quæ hic apponi placuit, expressit. *De Morbo, quò extingui visa est Matrona honestissima, si quid commemorari quisquam expetit, sciat cogitetq; in antecessum, Senium ipsum solum, plerisq; mortalium lethale existere, præsertim, ubi sub variis gravibusq; curis Vita eonsq; producta fuit. Idem experta est Matrona hæc olim vegeta satis, animiq; & corporis Virtutibus egregiè pollens: Sub variis enim vitæ curis, gravia ac tandem ferè continua animi & corporis eam defatigarunt, senioq; diu sustinendo imparè reddiderunt: hinc melancholicâ & scorbuticâ indispositione dudum*

dudum eam laborare vidimus. quæ ansam paucis abhinc mensibus, præbuit malo cuidam apoplectico, quod in Lethargum exitialem, mox degenerare depræhendimus; sopore enim gravi detenta, & motu sensuq; ferè destituta apparuit, per aliquot (sat multos dies; in quò statu, etsi idoneis subinde remediis eam refocillare, torpentesq; spiritus excitare studuimus, nihil tamen obtineri potuit, nisi quod oculos brevi intervallò aperuerit, & alloquentium fortè insertas manus fortiter presserit, mox iterum solito Sopori indulgens; donecusq; extinctis sensim Vita igniculis, penitus placidissimeq; indormierit. Quamprimum itaque piè demortua medicamentorum usurpatorum viribus, vehementiam affectuū minimè cedere posse animadvertisset, totam se, ad Æternū illū convertit medicum, mentemque & omnia sensa, in misericordia DEI, in merito & satisfactione Servatoris nostri CHRISTI JESU, ad extremum vitæ halitum unicè defixa habens, placidissimo tandem secessu, in præsentia sui exoptatissimi Generi ac aliorum, inter horam tertiam & quartam, ex hoc terrestri habitaculò, præsentissimā mente, ad vitam illam æternam, nullo felicitatis modo circumscriptam, die 11. Aprilis mensis nuper elapsi emigravit; postquam ex anteriore prioreque matrimonio; quatuordecem Nepotes ac Neptes vidisset, hicque vivendo, ætatem sexaginta quinq; annorum, quinque mensium, undecem dierum, & aliquot horarum explevisset. Et sic in beatorum Collegium allecta est pia, pudica, humana, modesta, gravis, ab omni fūco & simulatione aliena, in quibusvis calamitatibus magnanima, ergā pauperes benefica, erga quosvis benevola, unò verbo, omnibus conspicua Virtutibus, quæcunque fœmineum condecorare sexum possunt; allecta inquam, Spiritum suum cœlestem reddens cœlo, Exuvias autem corporis sui, communi omnium matri, telluri nimirum commendans atque relinquens: Quæ cum hodiernā die circā horam Primam, in Æd. Divæ atque intemeratæ Virgini dicatā

dicatâ, tumultu componi debeant; has (officiosè & amanter invito ac obsecro) Vos Omnes ac singuli Academiæ Cives, Fautoresq; honoratissimi, celebri conventu, frequentique comitatu honorate. Date quæso supremum hunc honorem summis demortuæ virtutibus. Date GENERIS optimè de Nobis promeritis. Date afflictæ proli atque lugentibus amicis. Simulq; ardentissimis, à Cœlesti illo, atq; infinitæ Majestatis & bonitatis NUMINE flagitate precibus, ut Omnes & Singulos, ex hoc acerbo Matronæ hujus laudatissimæ casu afflictissimos, efficaci consolatione erigat; quod calamitosissimis, pientissimò corde invocatû, gratissimâ quietem & optatissima gaudia afflare solet, & ut quoq; benignissimos suæ clementiæ oculos, ad ærumnabilem hujus Provinciæ faciem ac conditionem flectere dignetur, atq; in illâ denique Solem aureæ pacis, publicæ tranquillitatis, suavissimæq; animorum concordia, post tot fortunæ asperioris vicissitudines, constanter fulgere permittat.

Publicat. Rostochii, sub Sigillò Reæ, die 6 Junii,
A. D. 1661.

Convenient Academiæ Cives ac Fautores,
ad horam primam in Templò sanctissimæ
Virginis sacro.

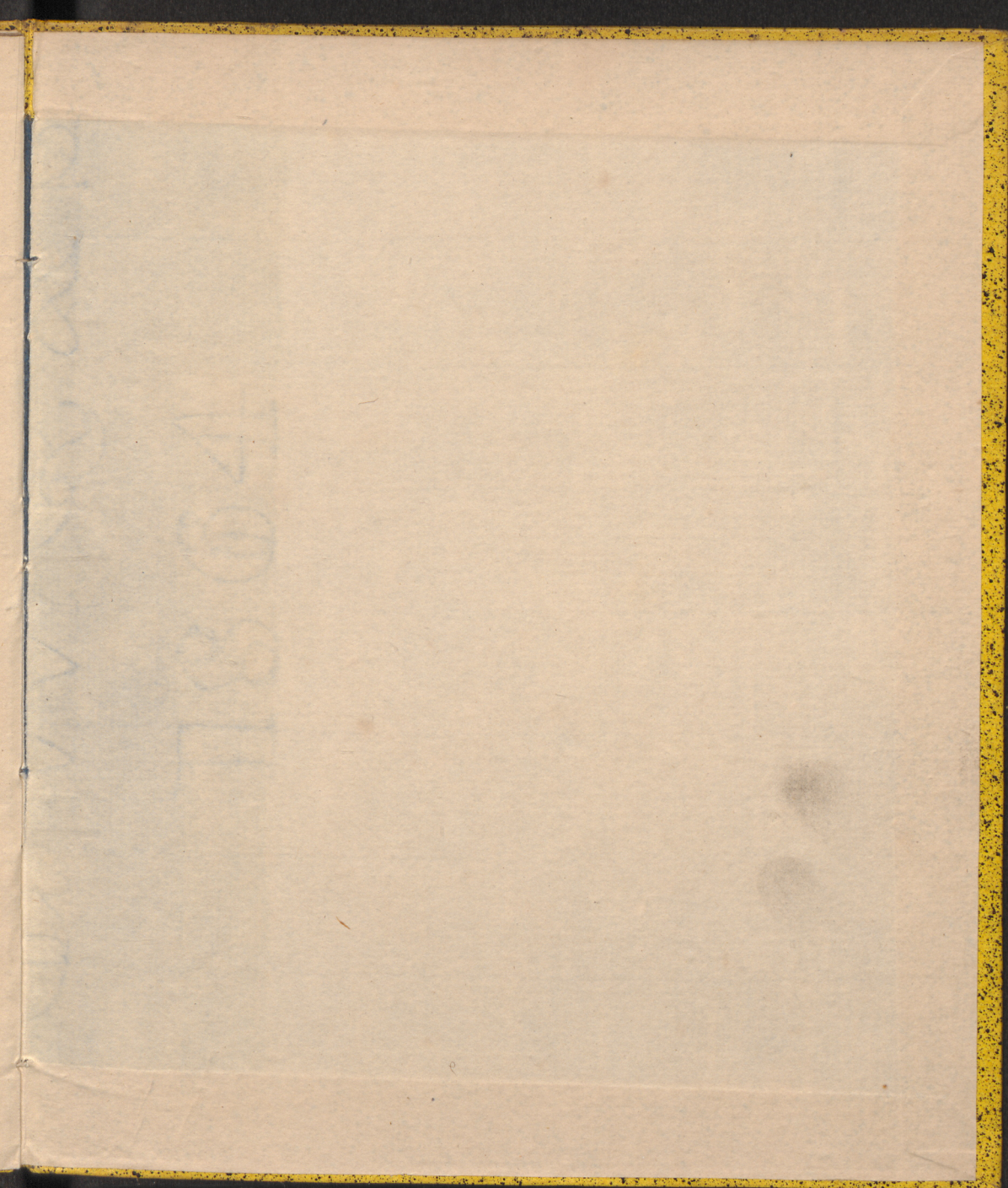

dudum eam laborare vidimus. qua ansam pa-
buit malo cuidam apoplectico, quod in Lethar-
nerare deprahendimus; sopore enim gravi de-
stituta apparuit, per aliquot (at multos dies
subinde remediis eam refocillare, torpentes
mus, nihil tamen obtineri potuit, nisi quod ocu-
erit, & alloquentium fortè insertas manus
iterum solito Sopori indulgens; donecusq; exte-
lis, penitus placidissimeq; indormierit. Qu-
demortua medicamentorum usurpa-
hementiam affectuū minimè cedere p-
totam se, ad Aeternū illū. conver-
temque & omnia sensa, in misericordia
tisfactione Servatoris nostri CHRISTI
vitæ halitū unicè defixa habens, pl-
cessu, in præsentia sui exoptatissimi Ge-
horam tertiam & quartam, ex hoc ter-
sentissimā mente, ad vitam illam æter-
modo circumscriptam, die 11. Aprilis m-
gravit; postquam ex anteriore priore
tuordecem Nepotes ac Neptes vidisser-
tem sexaginta quinq; annorum, quin-
cem dierum, & aliquot horarum exple-
rum Collegium allecta est pia, pudica
gravis, ab omni fūco & simulatione ali-
mitatibus magnanima, ergā pauperes
vis benevola, unò verbo, omnibus
quæcunq; fœmineum condecorare s-
inquam, Spiritum suū cœlestem r-
autem corporis sui, communi omniū
rum commendans atq; relinquens:
circa horam Primam, in Aed. Divæ atq;

the scale towards document

ensibus, præ-
mox dege-
sensuq; ferè
et si idoneis
itare studui-
vballò aperu-
fferit, mox
Vita ignicu-
itaque piè
ibus, ve-
dvertisset,
m, men-
erito & sa-
extremum
tandem se-
um, inter
aculò, præ-
felicitationis
elapsi emi-
onio; qua-
endo, ata-
um, unde-
cin beato-
modesta,
busvis cala-
erga quos-
Virtutibus,
nt; allecta
o, Exuvias
elluri nimi-
odiernā die
atā Virgini
dicatā